

අජිත සුතතං¹

- 1036 කෙනසු නිවුනො ලොකො(ඉච්චා යඝො අජිනො)
කෙනසු නපසකාසනී,
කියාභිලෙපනං බුච්චි කියු තස මහභගයං.
- 1037 අච්ඡාය නිවුනො ලොකො (අජිතාති භගවා.)
වේවිච්චා පමාද නපසකාසනී,
ජපාභිලෙපනං බුච්චි දුක්ඛමය මහභගයං.
- 1038 සචන්ති සබ්බධි සොනා (ඉච්චා යඝො අජිනො)
සොනානං කිං භිචාරණං.
සොනානං සංචරං බුච්චි කෙන සොනා පිථියරෙ²
- 1039 යාති සොනාති ලොකස්මිං (අජිතාති භගවා)
සති තෙසං නිචාරණං,
සොනානං සංචරං බුච්චි පඤ්ඤායෙන පිථියරෙ²
- 1040 පඤ්ඤා වෙච්ච සති වෙච්ච (ඉච්චායඝො අජිනො.)
නාමරූපඤ්ච මාඨිස,
ඵනං මෙ පුට්ඨො පබුච්චි කඤ්ඤං උපරුඤ්චති
- 1041 යමෙනං පඤ්ඤං අපුඤ්ඤි අජිත තං වදම් තෙ,
යඤ්ඤා නාමඤ්ච රූපඤ්ච අසෙසං උපරුඤ්චති,
චිඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙන ඵඤ්ඤං උපරුඤ්චති.
- 1042 යෙ ච සඤ්ඤානධම්මො සෙ යෙ ච සෙඤ්ඤා පුඤ්ඤා ඉධ,
තෙසං මෙ නිපකො ඉරියං පුට්ඨො පබුච්චි මාඨිස.
- 1043 කාමෙසු නාභිච්චෙඤ්ඤා මනසා නාවිලො සියා,
කුසලො සබ්බධම්මානං සතො භික්ඛු පට්ඨප්පෙති.

1. අජිතසුතතං පටිමං.³

1. අජිතමාණව පුට්ඨා - ම. ඡ. ප.
2. පිඨියරෙ - ම. ඡ. ප.
3. අජිතමාණව පුට්ඨා ම. ඡ. ප.

අජිතමාණව පාවජා

1033. (ආයුෂ්මත් අජිත මෙසේ පිළිවිත්:) ලෝවැසි තෙම කීමෙකින් හිවාත (වැසුනේ) ද? කවර හෙයින් නො පැණේ ද? ඔහට කීමෙක් අභිලෙපන (ලහටු) වේ'යයි වදාරණසේක් ද? කීමෙක් ඔහට මහබිය නම් වේ දැයි.

1037. (අජිතයෙහි, යි බුදුහු වදළහ), ලෝවැසි තෙම අවිද්‍යායෙන් හිවාත යැ. මාත්සයඛි හෙයින් ප්‍රමාද හෙයින් ප්‍රකාශිත නො වෙයි, තෘෂ්ණාව අභිලෙපන යයි කියමි, ඔහට (ජාත්‍යාදි) දුක මහබිය වෙයි.

1038. (ආයුෂ්මත් අජිත මෙසේ පිළිවිත්:) හැම තර්හි (රූපාදි හැම ආයතනයන්හි තෘෂ්ණාදි) ස්‍රෝතස්සු ගලායෙති. ස්‍රෝතස්සුන්ගේ ආචරණය කවරද? ස්‍රෝතස්සුන්ගේ සංවරය වදළමැනැවි. කවර දහමෙකින් ස්‍රෝතස්සු පියනු ලැබෙත් ද?

1039. අජිතයෙහි, (යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදළසේක:), ලොව යම් ස්‍රෝතස් කෙනෙක් වෙත් නම්, ස්මෘතිය ඔවුන්ට ආචරණ යැ. (එ ස්මෘතිය) ස්‍රෝතස්සුන්ගේ සංවර යයි කියමි. (මාර්ග) ප්‍රඥායෙන් තෙල ස්‍රෝතස්සු පියනු ලැබෙත්.

1040. (ආයුෂ්මත් අජිත මෙසේ පිළිවිත්:) නිදුකානන් වහන්ස, ප්‍රඥාව ද සමෘතිය ද (තදවශෙෂ) නාමරූපය ද යන තෙල සියල්ල කොහි තිරුද්ධ වේ ද? මාවිසින් පුළුවුස්නාලද මුඛ වහන්සේ තෙල කරුණ මට වදළමැනව.

1041. අජිතයෙහි, තෙපි යම් පැනයක් දිවාළවු ද, එය තොපට කියමි. යම් තැනෙක්හි නාමයන් රූපයන් නිරවච්ඡේශයෙන් තිරුද්ධ වේ ද, (පශ්චිම) විඤානයාගේ නිරොධය භාමැ (පෙර පසු නැතිව) තෙල විඤාන නිරොධයෙහි මැ තෙල නාමරූපය උපරුද්ධ වෙයි. (විඤානනිරොධය ඉක්මැ නො යෙයි).

1042. නිදුකානන් වහන්ස, මෙ ලෝකයෙහි (අනිත්‍යාදි විසින්) විමසන ලද දහම් ඇති යම් (අශෙශක්ෂ) කෙනෙක් වෙත් නම් යම් බොහෝ වූ ශෙක්ෂ කෙනෙකුත් වෙත් නම්, මා විසින් පුළුවුස්නා ලද සේක් (ශෙක්ෂාශෙක්ෂධර්මයෙහි) පණ්ඩිත වූ මුඛ වහන්සේ ඔවුන්ගේ ප්‍රතිපත්තිය වදළ මැනව.

1043. කාමයෙහි ගීජු නොවන්නේ ය. සිතින් නොකැළැඹුනෙක් වන්නේ ය. මහණ සකලධර්මයන්හි කුශල වූයේ ස්මාතිමත් වැ හැසිරෙන්නේ යැ යි.

අජිත මාණව පාවජා නිමි.